

prima instanță: Iu.Moldovan
instanța de apel: Iu.Cimpoi, N.Craiu, N.Simciuc

dosarul nr.3ra-574/16

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Todimtrans” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi și menținută hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 31 martie 2015 de admitere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă

La 14 iulie 2014, SRL „Todimtrans” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi (în continuare IFS pe raionul Anenii Noi) cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, în urma controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării operative privind respectarea legislației fiscale, IFS pe raionul Anenii Noi a întocmit actul de control fiscal nr. 1-646946 din 11 martie 2014, potrivit căruia s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Codul Fiscal și alin. 10 lit. e) anexa nr. 5 din Regulamentul cu privire la aplicarea MCC cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998.

Astfel, colaboratorii fiscali au sancționat SRL „Todimtrans” de prestarea serviciilor de taxi prin localitatea orașului Anenii Noi, iar în vederea prestării

serviciilor fiscale a fost delegat șoferul automobilului de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare AN BB 938, Petrov Ruslan.

Susține că, după prestarea serviciilor transport auto de călători și bagaje regim „taxi”, colaboratorii fiscali au achitat șoferului, Petrov Ruslan suma de 10 lei, după care au primit bonul de casă.

Ulterior, au solicitat de la șoferul de taxi, Petrov Ruslan, să-i prezinte mijloacele bănești de care dispune, iar ultimul a extras din propriul buzunar suma de 255 lei, dintre care 100 lei fiind banii personali.

Ca urmare a adoptării actului de control enunțat, pîrîtul a emis decizia nr. 372/1 din 31 martie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației, prin care i-a fost aplicată sancțiune financiară sub formă de amendă în sumă de 7 000 lei, pentru neasigurarea bilanțului numerarului în mașina de casă și control, care constă în formarea excedentului de numerar nejustificat documentar.

Menționează că, la 30 aprilie 2014 s-a adresat pîrîtului cu contestația nr. 4, solicitînd anularea deciziei nr. 372/1 din 31 martie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației, însă prin decizia IFS pe raionul Anenii Noi nr.1 din 30 mai 2014, contestația a fost respinsă.

Consideră că, actele administrative contestate sunt ilegale, fiind emise în rezultatul aprecierii subiective și încălcării legislației.

Cere societatea, anularea actului de control fiscal nr. 1-646946 din 11 martie 2014, deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi nr. 372/1 din 31 martie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației și deciziei nr.1 din 30 mai 2014 pe marginea contestației.

Prin hotărîrea Judecătorei Anenii Noi din 31 martie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Todimtrans” împotriva IFS pe raionul Anenii Noi a fost admisă, fiind anulate deciziile IFS pe raionul Anenii Noi nr. 372/1 din 31 martie 2014 și nr. 1 din 30 mai 2014, actul de control fiscal nr. 1-646946 din 11 martie 2014 privind constatarea unor încălcări.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, IFS pe raionul Anenii Noi a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către IFS pe raionul Anenii Noi și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 24 februarie 2016, IFS pe raionul Anenii Noi a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea recursului a invocat interpretarea eronată de către instanțele de judecată a normelor de drept material.

Astfel, recurentul a susținut că, la examinarea pricinii în fond s-a stabilit că inspectorii fiscali nu s-au axat asupra safeului incorporat la aparatul de taxat al

automobilului, dar la locul unde se păstrează de către șofer mijloacele bănești provenite din activitatea sa, și anume că, a extras banii numai dintr-un singur buzunar, respectiv buzunarul servește drept loc destinat pentru primirea și păstrarea mijloacelor bănești provenite din activitate.

Suplimentar a indicat că, instanțele de judecată nu au luat în considerare prevederile pct. 3 al anexei nr. 5 a hotărârii de Guvern nr. 474 din 28 aprilie 1998, prin urmare suma de bani prezentată colaboratorilor fiscali, în cadrul verificării operative, se prezumă a fi suma mijloacelor bănești provenită din încasările în numerar cu pasagerii pentru operațiunile economice, care urmau a fi contrapuse cu rezultatele raportului „X” a MCC.

Așadar, despre faptul că, bancnota de 100 lei aparținea conducătorului Petrov Veaceslav, inspectorii fiscali au fost informați de aceasta în momentul când au efectuat controlul fiscal.

În afară de aceasta, în cazul apariției surplusului de mijloace bănești, conform pct. 27 al hotărârii Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, numerarul neconfirmat prin dispoziția de încasări se consideră excedent în casă și se trece la venit.

Consideră că, deciziile emise de organul fiscal sunt legale și întemeiate.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 februarie 2016 (f.d. 76), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de IFS pe raionul Anenii Noi urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de

desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IFS pe raionul Anenii Noi este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de IFS pe raionul Anenii Noi în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IFS pe raionul Anenii Noi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi